

Goedenavond, mijn naam is Mireille Groet.

Ik spreek hier op persoonlijke titel als bewoner, maar wel eentje met 25 jaar ervaring als planoloog en dialoogbegeleider bij de Rijksoverheid en de Europese Commissie. Zowel thuis als in mijn werk zet ik me in voor een mooi, leefbaar Nederland. Samen met burens beheren we een van de grootste stukken adoptiegroen van Meerzicht.

Wist u dat bewonersparticipatie in Zoetermeer gestart is met de aanleg van Meerzicht-West in 1974? Dankzij de samenwerking van bewoners en gemeente van toen wonen we nu in de groenste wijk van Zoetermeer. De enige die voldoet aan de landelijke bomennorm. Het bijzondere is dat de groenstructuur nog altijd in tact is. Het Berkenplantsoen en de Boomgaard met hun 51 jaar oude bomen hebben als groen erfgoed cultuurhistorische waarde voor Zoetermeer én Nederland. Die bomen moet je niet kappen, maar beschermen. In een bloemkoolwijk draait het om leven met de natuur, dat is de hele opzet.

In 2017 hebben de gemeente en bewoners afspraken gemaakt over de renovatie van het berkenplantsoen in 2018. Ik verwacht dat u die afspraken na komt. Dat betekent behoud van de 5 berken die de gemeente wil kappen. In 2026 gaan gemeente en bewoners een groenplan opstellen voor de Bergenbuurt in het kader van de gebiedsontwikkeling Meerzicht. Geef de originele, goed doordachte groenstructuur met deze bomen daarin een prominente plek. Ze zijn monumentaal DNA van onze buurt. Bekijk het groen in samenhang.

Bomen, bewoners en gemeente, een lange traditie die voortgezet wordt door nieuwe generaties die telkens opnieuw ontdekken dat bomen en ander groen niet vanzelfsprekend is, maar iets om te koesteren en voor te vechten.

U snapt, het raakt me diep. Ik woon hier lètterlijk vanwege de bomen. Kap je de bomen, dan kap je mijn thuis.

Ik heb stress, verdriet, slapeloze nachten en voel woede zoals ik die niet eerder gevoeld heb. Dat de burens ons dit flikken, maar vooral de simplistische werkwijze van de gemeente, die is onbegrijpelijk en onacceptabel.

Ik sta hier niet alleen met persoonlijke emotie. Ik sta hier met professionele schaamte. Want dit proces laat niet de beginselen van behoorlijk bestuur zien waar ik zelf als ambtenaar elke dag aan moet voldoen. Die schaamte maakt plaats voor plichtsbesef: om hier de tegenspraak te geven die keihard nodig is.

Waar draait dit werkelijk om?

- De gemeente komt eerdere afspraken over het groen niet na.
- De gemeente handelt strijdig met beleid en regelgeving — lokaal, regionaal, nationaal én Europees.
- De gemeente kijkt niet naar de feitelijke situatie, toetst niet of overlast daadwerkelijk overmatig is of maatschappelijk acceptabel.

Met de buurtpeiling verplaatst de gemeente besluitvorming naar slecht geïnformeerde inwoners, die slechts voor of tegen mogen stemmen. Dat is geen serieuze manier om een democratisch proces vorm te geven. De wethouder wil via deze peilingen met bewoners in gesprek, maar dat gesprek vindt nergens plaats—niet in Meerzicht, en ook niet in andere wijken. Er wordt niet gesproken over boomgezondheid, overlast, alternatieven of herplant. Herplantplannen bedenkt de gemeente op dit moment zónder bewoners. Dat is beleid vanachter het bureau, niet vanuit de buurt.

Zo wordt de buurtpeiling een schijninstrument. Het lijkt participatie, maar in werkelijkheid vervangt het de zorgvuldige afweging die het bestuur zélf hoort te maken. Dat is schadelijk—voor het groen én voor het vertrouwen.

Juridisch zou alles in orde zijn. Nou, dat is het niet.

Kap van bomen kan vergunningsvrij zijn, maar nooit **motiveringsvrij**.

Ook dan is objectief onderzoek nodig, het verkennen van alternatieven, en een evenredige afweging. Dat is wetgeving, geen vrijblijvende optie. De Raad van State heeft dit bevestigd in jurisprudentie over vergunningsvrije kap.

Laten we helder zijn: Zoetermeer heeft een grote opgave. Als we vandaag 6800 bomen planten, voldoen we pas over 30 jaar aan de landelijke bomennorm — mits er niets meer sterft of gekapt wordt. 1 boom kappen = 1 boom planten werkt niet. Voor het compenseren van de ecologische waarde van een boom van 35 jaar zijn 150 nieuwe bomen nodig. Het gaat echter niet om aantallen, maar om hun gezamenlijke **boomkroonvolume. Dat mag niet dalen ten opzichte van 2024.** Dat is bindende Europese regelgeving. Behoud van bestaande bomen is simpelweg de meest effectieve, goedkoopste en verstandigste route.

Daarom nodigen wij onszelf maar uit. Aan keukentafels, op de wijkpost—en hier. Ik vraag de gemeenteraad om wél het gesprek met bewoners te voeren. De raad heeft de verantwoordelijkheid én de bevoegdheid om in te grijpen wanneer het fout gaat.

Bewoners zijn vóór bomen. Zij vragen om degelijk beheer en onderhoud. Ze willen geen kaalslag, maar oplossingen voor specifieke vormen van overlast. Laten we het dáár over hebben met elkaar. Wat kunnen we oplossen, wat moeten we accepteren als je bewust in een groene omgeving woont? Stel niet het individuele belang voorop, maar het publieke belang, want dat is nu en op de lange termijn in ieders belang.

Bewoners verdienen respect. Bomen verdienen respect.

Bomenbeleid en bewonersparticipatie: doe het goed, of doe het niet.